

עם לזה מן החזה ולמעלה אשר ז"ס תיקון י"ג מידות של רחמים כמבואר אלגו שם במקומו **ותלק** [ה] יורד למטה עד פי היסוד ד"א ומשם יולא וימין בדעת דיעקב ומשם יורד אל פי היסוד שלו ונחמו אל רחל טפת מ"ד וצביאור ויעבור נת' כ"ז היטב וע"ש :

אחר שתאמר אלהי גבור כו' קודם שתאמר פסוק יהו' לרצון אמור פסוק למפן יחלנן ידידך הושיעה ימידך ועניו ותכין בר"ת למפן יחלנן ידידך אל שם י"ג"י שהוא שם א' משמו' ע"כ דיוסע ויבא ויע וסס זה הוא המעלה ומכרר נילונין של ז' מלכי ארום כמבואר אלגו בקבלת שבת בפסוק ה' למבול ישב כו' שגם הוא שם י"ג' הגו' וע"ש. ותכין העלות כל נלוות העולים ע"י שם זה הנו' גם תכין כי ר"ת ידידך הושיעה ימידך ועניו ר"ת יהי' וזו תאמר אחריו תיקף פסוק יהו' לרצון אמרי פי כו' ותכין במלת יהו' שהוא בני' אל"ל. גם תכין כי ר"ת של לרצון אמרי פי הוא אלף ותכין בפי' שהוא שם שדי במילואו בני' תמיד ועם שם אל"ל במילואו שהוא בנימי' קפי"ה ועם סללל יהיה הכל גימ' אלף ומלאה הכונה שתיכין תהיה בשני שמות כל אל שדי במילואו ותכין כי פסוק זה של יהו' לרצון אמרי פי כו' יש בו עשר תיבות ובכל תיבה מהם יש בה אות' א' אחת חוץ מן לרצון אבל בתיבת יהו' יש בה שני וירון וזוה בשלמו עשרה וירון בפסוק זה כנגד י' מיבותיו אבל יודין אינם אלא כמ' תיבו' כלבד ותכין כי מ' יודין האלו הם מ' וירון שיש בתרבע היות של עממיז ומלאה כי בפסוק זה נרמזים ונגללים ד' היות אשר כל סודות תפלת י"ח תלויים בהם :

אח"כ תפסוע שלשה פסיעות לאחוריון ויהיו פסיע' אלל פסיעה ואל תרחיב רגליך יותר מכדי שיעור פסיע' ממש והכו' היא כי הנה בתפלת העמידה היות שושבין המזווג חתן וכלה שבעולם האלי' ועפה שהוא עת ציונים וירידת העטפה אין דרך ארץ לעמוד שם ואתה מתרחק מהם שלשה פסיעות כנגד שלשה עולמות ב"ע פ' :

דרושי חזרת העמידה שתוור התפלה הש"ן :

דרוש א' בחזרת (ח) העמידה של ש"ן דע כי כונת חזרת הפעמיה הוא ממש כדרך אשר נחבא' בעמידה של לחש ואין הפרש ביניהם כלל וזלמי שאז היחה שיעור קומת יעקב ורחל מן החזה ולמעלה ד"א ונדע כי הכתר שלהם לבד הוא במקום התיב ד"א ושאר כל פרטופם הוא כנגד נה"י ד"א כלבד ועתה הם עולים כנגד חגיית ד"א כמו שנבאר ונמלא כי בחח'י הכל היחה רחל אחור באחור עם ז"א. וטעם הדבר נב"י בחח'י למה היחה בחחילה הנקבה אחור באחור עם ז"א והטעם הוא לפי שאור ז"א הוא גדול מאד ולהיות הנוק' עדיין בלמי שלימו' תיקון אין בה יכולת לבבול אורו הגדול ולהתקרב אליו ע"ד מ"ש רז"ל על הנדיקים שכל א' נכיה מחופפו של חבירו הגדולה מחופפו אבל אחר אשר כבר המטכנו אליה הארה עליונה אז נתקיי' ועומדת עמו אחור באחור ואח"כ הולרטה לקבל הארה יותר מעול' לשחוכל לחזור עמו פכ"פ אבל עכ"ז עדיין איננה שם רק בבחי' נקו' אחת לבד בסוף היסוד ד"א. ואח"כ לריכה עוד הארה יותר משולה לשחטשה פרטוק גמור ושעמוד עמו פכ"פ פ' ומזדווגת עמו בבחינת היסוד ד"א שכחלמעה ר"ה וכמ"ש כל זה בכרכת אבות דתפלת לחש ואמנם עתה לריכה לפלות עוד שלשה מדרגות אחרות שהם חמ"ח ד"א ולכן לריך עתה פ"א לחזור ולעשות כל אותם התיקונים הנו' ממש פעם א' ככל הנו' כי בכל עליית מדרגינה יותר עליונ' לריכי' אל הארות אחרות יסיר' ולכן חוזרין העמידה עתה ממש אבל יש הפרש ביניהם שהראשון' היחה בלחש לפי שהיתה עדיין למטה במקום נה"י ד"א אשר יש שם פחד ואחיוה למיטנים והקליפות כמו שמיטנו להרשב"י ע"ה בזוהר מגוס מאד בענין המשמיש קולו בתפלתו שהקליפו' אחויו' בתפלתו יען הוא במקום תחתון אבל עתה בעלות' אל חגי' ד"א אין שם פחד מן הקליפ' ולכן אומרים אותה בקול רם. ונחמו' לבבאר ענין זה היטב הנה בתפלת לחש העמדתו ליעקב כנגח ד"א ולרחל בחד ד"א (א) **עשתה** בחזרת ש"ן העמידה כונתינו עתה היא להעלות' יותר למעלה ולהעמיד ליעקב בתוך ד"א ורחל בגבור' ד"א ועיין בתפלת ר"ה בדרוש א' שכתבנו שם בענין הטיינים שיש בין השכבות וי"ע ומשם תכין היטב ענין עמידת זין זה ככלל וזה בהוד וכבר נבאר במ"א כי סיבת היות יעקב ורחל למטה כנה"י ד"א

הזה נק' יהוה ודאי . ובהיות כל ג' חיבורים אלו מחוברים יחד אז הוא היחוד השלם והגמור. אופן הב' הוא מה שאנו לריכים עתה אילו (ה) הנה הוא זה דע כי ז"א מתחלק לג' מדרגות מדרגה העליונ' הוא כתר שבו. והב' היא בחי' ג' מוחין חב"ד שבו . והג' היא גופא דילה שהם ו"ק וגי' בחי' אלו נעשים בתפלת העמידה כמו שנבאר והענין הוא כי הנה ודאי שהכתר ד"א כולל את ג' מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וא"כ ודאי הוא כמ' שבכתר ג' שבו שהוא שורש של המוחין ששם נמלאין ונשרשים שלש מוחין חב"ד הנחלקין לארבע מוחין מפני שהדעה כלול מחו"ג :

והנה הד' מוחין הם ד' היות עמ"כ כנדע והם מלוכסין תוך נה"י דאימא עלאה שגם היא בחי' ארבע שמו' איהיה כנדע ובחי' אלו הארבע מוחין הנמלאים בכתר הנה הם נחקני' ושלמים ב"א ע"י ארבע כריעות וד' זקיפות שיש בתפלת העמיד' כמבואר לעיל שכולם הם בסוד חיבור יהוה וזהוה ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ג' ממש ובחי' זו היא חיבור הויה וזהוה לפי ששם איהיה הוא בכתר שלו ושם הויה הוא כללות ז"א בשאר הטר"ם ונמלאה כי בהשתלם לתקן הכתר שבו אז נעשה חיבור יהוה וזהוה ואחר אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכ' מודים אז אנו אומרים ברכת שיש שלום כי וחותמין בא"י המבכר את עמו ישראל בשלום אמנו וזו אלו מחברים חיבור השני של הויה ואלהים הנרמוז' בחתימה זו כנ"ל כי שם הויה הרי הוא מפורשת ושם אלהים נרמוז ברי"ת המבכר את עמו ישראל שהוא גי' אלהים. וענין חיבור הזה להוריד הארת המוחין למטה במקום המוחין ע"למן שהוא בחב"ד ד"א אשר מדרגה זו היא בחי' שנית ד"א כנז' כי כמו שהכתר להיותו עליון מן המוחין כולל כל מה שיש במוחין כנז' כן גי' המוחין במקומם להיותם עליונים מן ו"ק הגוף הם כוללים כל מה שיש בגופו וכנדע כי הנה הג' מוחין מחפשיין ב"ק ד"א דרך שלשה קיים ימין ושמאל ואלמנע מכבוא' אלגו וכנגד מדרגה זו היא חיבור יהוה ואלהים כי ה"א הנק' יהוה נשלם ונתקן גם בסוד המוחין שלו במקום הראוי להם וטעם היות המוחין האלו נקרא אלהים הוא במה שנודע כי המוחין אינם כיב רחמים כמו הכתר כי זהו מ"ם בזוהר פ' פקודי דרנ"ד פ"א כי במחשבה שהם המוחין האבריריו כל הש"ך נלעין דאודריקו מבולגל דקרדינותא שהם הדינים והגבורות כנדע. ואחר שנמרה מדרגת המוחין במקומם אנו ממשיכים אותם ההארות עד אשר גופא ד"א ב"ק וזו נעשה חיבור יהוה באדני וטעם היות נקרא אדני הוא מפני שהטוקבא רחל הנקרא' אדני עומדת במקום הזה מאחורי ו"ק ד"א י' :

האמנם עתה אנו לריכים לבאר ענין א' והוא כי הנה בסוף ברכת אבות ביארנו (ה) שהזווג הזה הוא זוג יעקב ברחל וכפי מה שנתבאר עתה בבהנה זו נראה שהיא זוג ז"א עצמו עם נוק' וממנו אנו ממשיכין ומורדין טפה ורעית דע החסדים בכרכת שיש שלום. אמנם ענין זה הוא בזה האופן דע כי אעפ"י שאנו אומרים שזה הזווג הוא דיעקב עם רחל עכ"ז יש עוד זוג אחר גם כן והוא זוג ז"א עצמו הנקרא' ישראל עם לזה מן החזה ולמעלה :

ובה נתיישבה שאלה הגו'. עוד יש טענה אחרת והוא כי הנה א"א ליעקב להזווג ברחל אם לא ע"י מה שמקבל מן ז"א כנדע ולכן לריך שכל תיקון תפלותינו תהיה בז"א עצמו כדי שממנו ימשך יורד טפת אל יעקב בהזווג עם רחל והנה צביאור של י"ג מדות של ויעבור נבאר ענין זה היטב בתכלית הביאור וע"ש אמנם קיטורו של דבר הוא כי הנה בתחלת הכל נכנסין המוחין ברישא ד"א ואח"כ בש"ש וירדת הטפה של החסדי' ממוחין ד"א ואמנם אינה יורדת לגמרי עד היום פי היסוד שבו **אבל** תיקף בגינע אל מקום החזה ד"א אשר שם הוא בחי' היסוד העליון ד"א כמבואר אלגו (ו) והנה שם ג"כ הוא פי היסוד דאימי' המתלבש ב"א ועד שם היו מחיותו יסוד דאימא מעבכות את הטפ' מליד במרוזה ובהגיע שם טרם תרד למקום המגולה מן החזה ולמטה שאין שם מחיותו ותרם בכת חיקף למטה עד היסוד בו אז אנו מקדימין לקחת את הטפה ההיא בגינע' אל החזה **ע"י** **תיקון** י"ג מידות של רחמים דיעבור אנו מתלקין אותה לג' חלקים **תלק** א' לחיבור א' והוא משולה מאד **ותלק** הב' ללורך זוג ז"א

חזרות וביאורים: (ח) גלוי יותר. פ"ח"ג (כ) ר"ל כתר דכתר שבו: (ג) דנתי: (ד) הרכ ש"ס כחכ וז"ל מעתיק מקיים כו' ע"ש: (ה) (לעיל ל"ג ע"כ: (ו) דף ק"א ע"א דרוש א' דנתי: (ז) א"ל הדבר הוא להכירא בעלתא שאתה מתרחק משולם לפיכך ולכן פסיעה בני' הכ"ר: (ח) פסיע' פ"א תחת העמידה: (ט) ע"ן ליעיל דף ל"ב ע"ד ד"ה מלך עזור כו' ותראה הדבר ויגדל הספרת אחיק לנפיק הסדר מספר הקדוש נה"ס דף כ"ג דפוס ויארשא ד"ס כי ע"י אפי' וז"ל הנה נודע כי סדר המשכת המוחין בנ"ח הוא כי בתחלה ה"א מקבל המוחין דל"א חלקו ותלק נוק' ונזא מאיר חלק דרך חזריו שבא"ת החזיקו דילה שהם ממוחין דל"ס דלמא וכו' והתקן פרטופה דאחור. ואח"כ מתפללן כל המוחין מה"א למעלה ותלק המוחין דילה נשארים פ"ג רישים ותלק המוחין חזרות וביאורים: (ח) גלוי יותר. פ"ח"ג (כ) ר"ל כתר דכתר שבו: (ג) דנתי: (ד) הרכ ש"ס כחכ וז"ל מעתיק מקיים כו' ע"ש: (ה) (לעיל ל"ג ע"כ: (ו) דף ק"א ע"א דרוש א' דנתי: (ז) א"ל הדבר הוא להכירא בעלתא שאתה מתרחק משולם לפיכך ולכן פסיעה בני' הכ"ר: (ח) פסיע' פ"א תחת העמידה: (ט) ע"ן ליעיל דף ל"ב ע"ד ד"ה מלך עזור כו' ותראה הדבר ויגדל הספרת אחיק לנפיק הסדר מספר הקדוש נה"ס דף כ"ג דפוס ויארשא ד"ס כי ע"י אפי' וז"ל הנה נודע כי סדר המשכת המוחין בנ"ח הוא כי בתחלה ה"א מקבל המוחין דל"א חלקו ותלק נוק' ונזא מאיר חלק דרך חזריו שבא"ת החזיקו דילה שהם ממוחין דל"ס דלמא וכו' והתקן פרטופה דאחור. ואח"כ מתפללן כל המוחין מה"א למעלה ותלק המוחין דילה נשארים פ"ג רישים ותלק המוחין חזרות וביאורים: (ח) גלוי יותר. פ"ח"ג (כ) ר"ל כתר דכתר שבו: (ג) דנתי: (ד) הרכ ש"ס כחכ וז"ל מעתיק מקיים כו' ע"ש: (ה) (לעיל ל"ג ע"כ: (ו) דף ק"א ע"א דרוש א' דנתי: (ז) א"ל הדבר הוא להכירא בעלתא שאתה מתרחק משולם לפיכך ולכן פסיעה בני' הכ"ר: (ח) פסיע' פ"א תחת העמידה: (ט) ע"ן ליעיל דף ל"ב ע"ד ד"ה מלך עזור כו' ותראה הדבר ויגדל הספרת אחיק לנפיק הסדר מספר הקדוש נה"ס דף כ"ג דפוס ויארשא ד"ס כי ע"י אפי' וז"ל הנה נודע כי סדר המשכת המוחין בנ"ח הוא כי בתחלה ה"א מקבל המוחין דל"א חלקו ותלק נוק' ונזא מאיר חלק דרך חזריו שבא"ת החזיקו דילה שהם ממוחין דל"ס דלמא וכו' והתקן פרטופה דאחור. ואח"כ מתפללן כל המוחין מה"א למעלה ותלק המוחין דילה נשארים פ"ג רישים ותלק המוחין

ד"א הוא לפי שהיסוד דא"מ מגיע עד החזה ד"א והאורו' סתומ' ולכן אין יעקב ורחל יולדוין אלא מן החזה ולמטה שהאורו' מגול' ומלא שהכתר שלהם הוא בשני שלישים תחתוני המגול' שבת"ח ד"א וחב"ד שלהם הם כנגד ג' פרקים עליונים דנה"י ד"א. ואמנם יש בזה מקום שאלה והוא כי מבשרט נחזה אלוה הסיוד של הנקבה אינו ארוך והוא מסתיים למעלה בין חרין פרקי' קדמאין דגלל והוד שלה. והנה ב' פרקי' קדמאין דנה"י דאימא מחלבשין בחי"ב ד"א וא"כ היסוד דאימא היה ראוי להתלב' בדעת שלו בלבד המכוון בין חו"ב שלו וא"כ אין יוד יותר למטה ומשתלשל עד החזה ד"א שהוא באמצע חרין פרקין תניינין דנה"י דאימא. אבל הענין הזה יוכן בסוד והאם רובלת על האפרוחים כו' כי דאימא עילאה בהתלבש' תוך ז"א להיות לו בחי' מוחין כגודע הנה היא רובלת עליו בסוד רביעה וכריע' ואיננה זקופה. ובהיות' רובלת יושפל היסוד שנה למטה עד כנגד אמצע החרין פרקין אמצעי' דחרין שוקיים דילה ואז מגיע היסוד שלה עד החזה ד"א אבל לריי' שחדש כי דבר זה אינו נוהג תמיד אלא דוק כאשר דאימא עלאה רובלת על חרין אפרוחים שהם זיוין וכמשה' והאם רובלת על האפרוחים חרין ואז היא רובלת ואינה זקופה. והעפעם הוא כדי שגניע להאיר עד מקום תחתון שהיא הנקבה אבל בהיות' על כן א"ו לא על שניהם אז איננה רובלת אבל גשארית זקופ' ואז היסוד שלה אינו מגיע רק עד הדעה בלבד. והנה לעיל נתבאר בסדרת אבות כי בתרבות למען שמו באהבה אז כנגסו נה"י דאימא תוך טוק' ד"א ואז דאימא עילאה היתה על הבה בלבד ולא על הבה שהוא ז"א ולכן גשארית זקופה ולא רובלת ולכן יסוד שלה אינו רק עד כנגד הדעת ד"א בלבד ואינו משתלשל ויורד עד כנגד החזה ולמטה והנה כאשר א"כ א' בחתימה ברבת אבות מזכירנה' דאימא להתלבש חוץ ז"א גשאר' זקופה כדרכה ולא רובלת עליהן לפי שכבר ענה קבלה טוק' ד"א ותח"י מ"אימא ואיננה לריכה אימא לרבוץ ולהשפיל עלמה עד החזה כדי להאיר בנקב' העומדת שם כגודע אך אמנם גשאר' זקופה ועי"כ נמלאו כל חג"ת ב' ד"א באורות מגולים כי היסוד דאימא אינו רק בדעת ד"א. וכיון שחג"ת ד"א הם אורות מגולים לכן יעקב ורחל גם הם מסתלקים ועולים עד קט בחג"ת ד"א וכפי גודל שיעור מקום אורות המגולים ב"א שם הוא גודל גובה קומת יעקב ורחל ולכן עתה הם גודלים יותר ועולים עד כנגד חג"ת ד"א. והרי נתבאר ענין טעם חזרת העמיד' דש"ן וטעם היותה בקול רם :

גם יוכן טעם למה איננה ביחיד אלא כעשרי' וזהו כמ"ש ב"ר פ' משפטים דק"ז ע"א ב'פ' אחרי רבים להטות דאין רבים פחות מג' ואינן ג' אבהן. וטעה שעולים יעקב ורחל בחג"ת ג' אבהן שבו"א לריי' שיהיה כרבים ולא ביחיד :

דרוש ב' נבאר (ג) בו סוד הקדושה ד' של חזרת הש"ן (ב) הלא ידעת כי הא"י הקדוש נתקן

ב' תיקונין. הא' הוא עתיקא קדישא דאשתכח בני' רישין. הב' הוא א"ר. הג' הם ז"ן. (ג) והנה ג' הקדושות לג' רישין דעתיקא קדישא הא' להיהו דלא אחידע כלל הב' לכתיבא עלאה השלישי למוח' סחימא' חכמ' קדומ' אי נמי קדוש א' לעתיק' קדישא ב' לא"ר קדוש ג' לז"ן והוא ה' לנאות מלא כל הארץ כבודו דהייט נוקבי' ד"א (ד) ברוך כבוד ה' ממקומו לא"ר. ברוך אבא. כבוד ה' אימא. ה' ימלך לעולם ועד ז"ן. ה' ז"א. ימלך טוק' וכנגד ג' אלו הם אומרים כי מלך לעילא לא"ר. ה' מלך לא"ר. ה' ימלך לז"ן. ואמנם ענין קדושה יולד וקדוש' תפלה וקדושת וכו' לזיון היא כי הכלה הכלולה לא נמלא לה בראשה רק ב' מוחין והם חכמה ובינה אבל דעת אין לה בשלימו' כי גשים דעתן קלה ונק' ע"כ ק"ל כדאימא ב'פ' שלה לך והענין הוא ה' הנקבה ממדוי מאחורי. **ומלא** כי קדם לה בעלה כשיעור ויק חב"ד חג"ת כי מן החזה מאחורי תחלת ההפשטו וה"ק אלו הדעות כוללם כי הוא כולל חו"ב ומכריע ביניהם והולל חו"ב ומכריע ביניהם וכאשר

תפשט הדעת למטה לזרך הנקב' להכריע בין שתי מוחות' נשאר ק"ל מאד (ו) חו"ב ב"ר דעת אחי גשים סמריין מה דאשארף איהו ק"ל. ה' וענין ק"ל ע"כ הוא כי חשבון ההיוד רביעוה בדרך זה עול' ע"כ י' יהיה יהוה ועוד במילואו כוה יוד הא' הוא יוד הא' ואז יוד הא' ואז הא' עולה ק"ל ושנים אלו הם דעת שנגקבה. והנה אדרי"ר לא נודעו ע"כ מוח' אשמו עד היומו בן ק"ל שנה ואז ידע את מוח' ונתן לה דעת זה. ויובדק לא ליה למטה שהים **הדעת** עד היות' בת ק"ל שנה וכנגדה בדעת זה והכן כל זה (ו) **והנה קדוש'** יולד לתקן לה ג' מוחין בשלש' קדושות אלו ולהיות דעתם כלול משלש' קדושות עליונות וכל זה למטה במקומה כברי' דהיכלות' ולפיכך הוא מיושב וכאשר חפלה עם בעל' אל מקום אילנות' כנגד החזה פנים אל פנים לרייבין לשלש לה ג' קדושות **לתקן שלשה מוחות'** ולהיות' דעתה שלם והוא קדושת התפל' להמשך לה חב"ד מנ"ר שבזכר שלמעל' ממנה שהם חג"ת ולפי שככתר (ח) כנגד הת"ת ושם אילנות. נמלא שהיא אחר חסד וגבור' וכנגד הת"ת ולפיכך מקדשין אות' אחר ב' מוחות (ט) חסד חסד וגבור' להיות' כלול מהם ואז יתקון ככתר וואי יהיו שניהם קדושים וזוה אומרים אז **אחת קדוש ושמן קדוש**. ואחר שכבר נתקני' הנקבה בדעת שלם אחר' אנו שואלים דעת וזוה **אחת חוץ לאחד דעת** (י) והנה לא עלתה הכלה רק כנגד החזה מקום אילנות' ובתפלת **מוסף** עולה עד למעלה פ"כ ראשה אלא ראשו ואז תקבל שפע **תחת עליון** ע"י שמתקנים לה ג' מוחות' במקום גבוה בני' קדושה וזהו חידושה לעלות למעל' במקום אילנות' ולפיכך גם ב"ר"ח אומרים כתר ומתפללים מוסף על חידוש הלכנה כדפראש"י. **ודע** שהזכר עולה בחיק אביו וכאשר הנקב' עול' אללו עול' למעל' ממקום אילנות' הראשון (י) ואז תקרא (יא) עטרה בעלה וזהו בשבתות ויו"ט ולכן אומרים במוסף איה מקום כבודו ומתקומו כנגד שניהם כנגד הכלה שנק' כבוד אנו אומרים כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו וכנגד הזכר אנו אומרים ממקומו ממקום ו' סוד' (י) שבקדוש העול' עד קדש י"א חכמה בסוד הדעת ישראל ענה בתמשכה אמנם ברי"ח הוא חידוש הלכנה בלבד לעלות אללו פנים כנגד פנים ולא בחיק אביהם עם היות כי שפע הכתר יורד לה דרך המדרגות ולפיכך אין אנו אומרים איה מקום כבודו (ו) ולא מקומו כי משרתי יודעים מקומם. ודע שאין קדושת שבת דומה לקדושת יו"ט כי בשבת הבנים יורשין אביהם ממש ונק' קדש ומקבלים שפע מפיחיקא קדישא כמורה. האמנם ביו"ט (י) עולים אל אביהן לקבל שפע ממנו והם קרואים אללו ולפי' מקראי קדש הם. והנה בשבת (י) יעלו הבנים באביהן שמים לו ויהיו כולם במקום הקדש מראשם ועד רגליהם ואין שם חול כלל. (ז) האמנם ביו"ט יגביהו ראשם אלל אבותיהם ונ' קלוותיהם למטה ויהיו חג"ת שלהם במקום חב"ד ונה"י במקום חג"ת ושם קלוותיהם אלה יקראו חול המועד ואינן חול גמור ח"ו כי נחטעו ממדרגתם הא' למדרגה אחרת עליונה כג"ל אבל משני שלא עלו עד א"ר בני' יקראו חול המועד. ונמלא לפי זה שקדושת חול המועד למעלה מקדושת ר"ח כי רי"ח נתחדש ראשה בלבד לעלות למעלה ממקום אילנותה ולפיכך נקרא ראש חדש. ובחול המועד ראשה במקום גבוה בחיק אביהם והדרושות ונתון במקום הראש ונה"י במקום הדרושות והגוף ולפיכך אין מניחין תפילין בח"ה כלל משא"כ ב"ר"ח שמסירי' אותם בתפלת מוסף לבד כי אז עולה עליה שפע עתיקא ויורד דרך המדרגות והוא למעל' מהתפילין כי נכמת התפילין ויהי על החתן היורש את אביו ואמו במקום אילנותו ומוחותיו שתי נפשו ד' חו"ב חו"ג ועל הכלה המקבל' מתנה"י למטה במקומ' והנה בח"ה שניהם עולים למעלה ממקום התפילין כי ראש שניהם בחיק אביהם כדפרישית. גם ב"ר"ח א"פ"ש שאינם עולים למעל' ממקום אילנות' מ"מ שפע כתר עליון יורד להם דרך המדרגות בתפלת מוסף והוא גדול מהכמת התפילין והכן ב"ו כי בזה תבין למעלה לא הושר בשבת מלאכת אוכל נפש וביו"ט הושר ובח"ה הושר דבר האבד וברי"ח אין

וצרות וביחודים : דנוק' מחשפטין וכנגסין בנות' ועי"כ נגדלת ככל האזור ד"א ואז נספח. ואח"כ עולין שניהם לחיק א"ר ואם חורוין פ"כ ומדוניים וימתן ליה כלי ורואה. ואח"כ חורוין למטה לתקוותם. ומחורוין א"ר ומדוניים ומתפשיים וכנגסין בנות' ונגדלת ככל פנים ד"א והזורים ומסתלקים ממנה שנתות התוחין וכנגסין ב"א והוא חור' ומאד אלה וכוונת ותתקן פרישית דפנים. ואח"כ מדוניים ונתן לה פיסת מד' דה"ח פיסה ורשיית להוליד נשמות ע"כ בוכב : א) ואח"כ חשילו שחורו כ"ה חוץ ז"א ע"כיו לא חורה להיות רובלת. פ"ח : ב) א"ר והושר מלל ז"א : ג) ע"כ פ"ד חזרת הפעמיה : ד) א"ש כחחילה אכבוך דרוש א' נקדושה ממה שנמלא כבוך פכ"י רכב אח"י ז"ל עמנו ואח"כ אכבוך כמתיבתא אבא מורי ז"ל סוד הקדושות כו' : ה) כי הנוקבל נקפת מאחוריו ממדוי כו' פ"ח : ו) כפ"ח ליתא חיבת מאור : ז) א"ש עמד לכריי רכב ז"ל מלאחי כבויה שמות ד"א ז"ל וזהו האשה והלך בן האשה ודאי כמד"ל לנאח יקרא אשה כו' ע"כ הרי נתבאר שבוכד וזהו הם ענין אחד : ח) ס"ל סכומה וכן הוא כפ"ח : ט) פרישית : י) בחיק אביה גם היא : יא) א"ר פ"י עטרה של הרישמו שגשאר במקומו : כ) א"ר עד כתר אמת. וכבר ר"ה חסד חסד לתוך דאימא נשא מנין חרין דרשי"ת לחנא א"ר (יד) א"ר איני מנין דהא לקתן כשאר מקראי קדש אחר שטולה כמנחת יו"ט עד כתר אמת. ובכ"י כותב וז"ל ויש ליכב כי זה לא ק"ל מלא על אין כחן רק הנכנת ראש ויש כמה פזירות ליה וכפרס מ"ש בה"ק וכו' שביי"ש לתקן כל בחי' מס פתומה ז"ל. ובכ"י כותב וז"ל ויש ליכב כי זה לא ק"ל מלא על

אין בו איסור מלאכה כלל. וזה כי המלאכה מורה על הקליפה
בסוד העשי' ששת ימי המעשה :

והנה בשבת המלך והכלה כולם נכנסים אל הקדש פנימה
ואין מהם דבר בספירות הענין ואז הוא השבתת
הקליפ' לגמרי ולפיכך נאמר בכל מין מלאכה ואמנם בימי י'
קלוותיהם למטה בספי' ששם שליטה ומנוע יד לקליפ'. אבל
נתעלו כי חגי' חזרו במקום חבד' שבחתן ונהי' במקום חגי'ת
ולפיכך נאסרה מלאכת עבודה כי אין שליט' לחיובים בסוד חגי'ת
אבל יש להם יניק' וחיות משם להחיות את נפשם והנה השליט'
הוא במקום מלאכת עבוד' והוא מנהי' כי מהם יגיע להם
ממשלה למשול על הטהרה ולהעביר' ולהיות ישראל משועבדין
אל הקליפ' כמו עתה בזמן הגלות שאנו משועבדים מלך ההוד
כמד'א' והוא נהפך עלי' למשחית כל היום דוה וגם סמאל נלח קתה
ליעקב מלך הירך והס' (ח) בתי ברזי' שמהם מגיע ממשל' לחיובי'
ואחרי הקדוש נמשך ממנו גיבור לקליפ' כנודע אבל בגוף' שהם
מגי'ת אין להם ממשלה ושליט' אבל חכמים וקיום וזיון לעמוד
על משמרתם הקבוע' ולהיותם נכנעים לטהרה נמשך להם מסוד
חגי'ת ולפיכך הותר להם מלאכת אוכל נפש בלבד. ודע כי חיות זה
נמשך להם מגי' עליונות ויורד דרך המדרגות ולפיכך ביום טוב
עלמו שהגיד' שולטו' ומשפיע לו"ק האלו הותר להם מלאכה אוכל
נפש בלבד כי אין העליונות משפיעות לחיובים רק חיות לבד ולא
שליט' חו' אבל בחי' הוי"ק שולטות ולפיכך הם ששה ימים ולהיות
כי הוי"ק אלו נתעלו כי חגי'ת עליו לחבד' ונהי' עליו לחגי'ת
אין להם לקליפ' שליט' כי רק בדבר האבר והס' קתה יגזלו
קדושה שנכנסו בעמקי הקליפות ונאבדו שם בעין העולם על
אלו יש להם שליט' לבד אבל אין להם שליט' מחדש על הקדושה
חו' רק בדבר שנאבד וכדכתיבנו. עוד אני אומר דדבר האבר
היינו קלי' שנכנסה וחזרה קדושה בסוד גיבור ונהי' נשמות אשר
היו בעמקי הקליפ' אבודין וחזרו ונשפירו ונכנסו במקום הקדש
במקום מדרגות העשי' (ג) בפנימיותה לא חוץ במקום הקליפ' וחלו
לא זכו לעלות למעל' בימי' וכי' שבחי' ולחיובי' אתו להשפיע
בעשי' ומדרגותי' בסוד המלאכ' להשפיע לאותם הנשמות האבודין
שם ולפיכך הותרה המלאכ' בחי' והף לפי פשוטו של דבר נכון ממנו
לשמות (ג) העליון כי כמו שהמלאכ' לדבר האבר מעמידה שלא יאבדו (ד)
דרוש ג' (ה) בסוד הקדושה וכונתה וקודם שנבאר כונתה
נבאר קתה דברים הנריכים והאזני תחלה תכין לקיים

והנה ענין הגי' שהוא לומר נקדישך ונעריךך בקול רם בלבד
והשאר בלתי זה נזכר בתוספתא דמס' פאה והענין של הדילוג
באומרו קק"ק גו' במדרש תנחומא בפ' לו וז"ל בשבתים יעופף ובי
בשבתים יעופף אלף מלאך חקנו חזיל לעוף האדם על רגליו
בשעה שהש"ך אומר קק"ק ע"כ ושינוי ית' ל' בע"ה. אמנם נבאר
עתה בקצרה כונה א' רבת התועלת הזהירני מורי ז"ל מאד לכיון
בה וז"ל שבו תתעלה נפשי ותקבל קדוש' גדולה. והענין הוא
כי הנה לקמן יתבאר שענין הדילוג הוא להעלות למעלה את
יעקב ורחל. והנה נודע כי כל דילוג ועליה ממקום למקום
איננה אלא בסוד שם בן מ"ב כמבואר לעיל בדבריו הקדושים
ועיש ואי' לריך לדגל ולכיון להעלות את נפשו ג"כ עמהם
למעלה ע"י שם מ"ב בשם אבניתי' ובקדושה של תפלת שחרית
דחול ימיו בשני אותיות (ח) ג' ובקדושה המנחה של חול ימיו
לדגל ולעלות ע"י אותיות א"ב י' ובקדושה (בא לניון) תפלת י"א
מנחה לדבש ימיו בשני אותיות ת"י' ונבאר עתה כינה
הקדושה ושינויה באורך הכס לעיל כתבנו כי ענין חזרת ש"ך
העמידה היא להעלות ליעקב ורחל עד חגי'ת דז"א. אבל דע כי
אין העליה היא נעשית תפק בחמילת העמידה אבל בבכרת אבות
אנו ממשוכים להם הארה מחסד דז"א כדי שיוכל אח"כ יעקב
לעלות שם ובכרת מחיה המתים אנו מאירים מן הגבורה דז"א
כדי שיוכל אח"כ לעלות שם רחל ואח"כ אשר שניהם קבלו
הארותיהם משני זרועות ז"א מחסד וגבורה בב' ברכות הגי' אז
אח"כ הוא מעלה אותם אליו ע"י שני זרועותיו הגי' ועולים עד
מקום חגי'ת ועליה זו היא ע"י הקדוש' היות דקדישך כי' והנה
יעקב הכלית סוד הקדוש' הוא לתת הארה אל מוח הדעת דרחל
לפי שהנשים דעתן קלה ולכן אחר אשר קיבל' הארה משני
הזרועות מקבלת מקור האמנעי דז"א הנמשך מן הדעת שבו ומאיר
בדעת דרחל ונשלה אורו ונודע כי כל בחי' קדש הוא במוחין
והוא כי כונתנו הוא להשלים המוחין דרחל מבחי' הדעת דז"א
ולהעלות עד שם ואמנם טרם שיעלו יעקב ורחל בחגי'ת דז"א
אנו לריבין להעלות בתחלה את חגי'ת דז"א עלמו למעלה בניד
חבד' שבו שהם מוחין שלו הנקרא קדש ועי' מתקדשין חגי'ת
שלו מן קדושת המוחין שלו. ואח"כ מכת שנתקדשו משם ישיש
הם קדושת המוחין ביעקב ורחל ואז יעלו למעל' בחגי'ת דז"א לפי
שכל מדרגה תחתונה ח"א לה לעלות למעלה עד שתקבל אור
עליון יוסף על מה שהיה לה בתחלה ואז יוכל לעלות למעלה
ומדרגותו הראשונה. והנה חגי'ת דז"א לריבין שני מיני עליות
בתחילה עולים למעלה לקבל הארה לזרך עלמן כדי שיוכלו לקבל
הארה מגי' ואח"כ חזורים ועולים פ"ב לזרך עליי' יעקב ורחל
ומקבלים הארה יסירה להאיר ביעקב ורחל שיוכלו לעלות :

וזה סדר כונת הקדושה נקדישך כנגד החסד העולה עד חכמ'
דז"א הנק קדש וזה נקדישך ר"ל מעלה אותך אל מקום
החכמה הנקרא קדש. ונעריךך הוא להעלות הגבורה עד בינה דז"א
וישן כי שתייהם הם גבורות לכך נאמר בלשון ונעריךך לשון גבו'
ועריות. כענין הוא היותם להעלותו בדעת אשר בו מהלבש הסוד
דאימת הנקרא' נעם עליון כנודע והס' שם אהיה דיווין העולה
בני' נעם ושם מעלה אור נעם הבונה בדרך היסוד שלה
המלוכב בדב' ז"א הנה עלו חגי'ת למקום גי' לקבל הארה לזרך
עלמם ואחר שקבלו הארה לזרך עלמם את חזרין להוריד למטה
במקומו' כדי שיאירו שם, וזהו שיש סוד שרפי קדש, שיש, כנגד החסד
שירד למקומו מלא שפע והארה, וסוד, כנגד גבו' היורד למקומו, כי
סוד בני' יין שהיא בחי' גבו', ושרפי קדש, כנגד ירידת ש"ס. ואם
הקשה ותאמר כי הסוד חשוב מן השיח שהוא הדיבור ואיך יחם השיח
אל החסד המעולה, והסוד אל הגבו' שהוא מדרג' למע' מן החסד
והתשוב' היא כי הנה בכלל השיח והדיבור בכלל הסוד שהוא
קול החשאי לפי שהסוד הוא הכל היוצא מפי האדם בחשאי ובשמעיה
קולו יותר אז הוא נעשה שיח ודיבור. ומלאך שהסוד הוא בכלל בשיח
וה"ם הימין הכולל את השמאל עמו. אמנם הדיבור אינו כלול בתוך
הסוד, כי הסוד הוא תחלה בחשאי בלי דיבור כלל, ואפשר להיות
סוד בחשאי בלי דיבור בקול רם, אבל אי"א אל הדיבור בקול
רם להיותו בלתי החסד החשאי בתחלתו, וה"ם הימין הכולל
אח

גבורות וביאורים: חוה"מ שהפרט בין יו"ט נגזר לחוה"מ דביו"ט חבד' דז"א במקום חבד' דתנונה וכן חבד' דנוקבא זה מימין וזה שמאל כני' כשער
מקראי קדש. אבל בחוה"מ חבד' דז"א בחגי'ת דבינה וכתם כדעת. אלא ש"ע מה פי' חיק אכיהם. ואולי דלחב' עמיר וגיבו נביה. ועבד'
אמאי לא נקש העוקר שהיה אימת ולא אבא שהוא בכתי' יו"ט וגיבו עמיר וז"ע. ועוד כי פי' זה ודאי בלתי אפשר שהיה לקמן כתיבית עשע על הימר אוכל נפש
ביו"ט אמר לפי שאין כלי שלם במקום הקדש וז"ע. אח"כ מלאכי בעמתי המלות דביו"ט ע"י עליה בתנונה ולא בכינה ע"ס. אח"כ מה שמר אותו חכר הוא אמת
ויובי ודו"ק: א) ג"ה בתי כרמי. מפ"ח פ"ה משער מקראי קדש: ב) בפנימיותה חוץ למקום הקליפה. פ"ח ש: ג) בפ"ח הנוסח לעומק: ד) בפ"ח מסיים
כן ג"כ כנחן. ח"ט ע"כ נמלא מני' הארי' ז"ל ונראה שהדרוש היה ארוך ולא נמלא יותר: ה) פ"ח דרוש ג' מחזרת העמידה: ו) ג' תיבות: ז) והשאר כלה:
ח) ג"כ ח"ט ע"כ נמלא לא ח"ב' אותיות ראשונות ח"ב' הקדמות כשם למה תחילת באותיות שניות וז"ל (ה) בפ"ח הנוסח ח"ב: י) ע"כ פ"ח: יא) ובתפלת.
סכ"י עיוו בסידור השמ"ס ז"ל יו"ט כהדמה הקדושה כ"י:

סידור תפלה להרש"ש

יכוין לקיים מ"ע של "ונקדשתי בתוך בני ישראל". לקדש שמו יתברך.

בחזרה

להעלות חג"ת דמו"ב דבינה דז"א - דלחש וחזרה לחז"ר דכ"א ולקבל שפע וקדוש' מחז"ר שלהם :

ג' כלי חכמה	ג' כלי דעת	ג' כלי בינה
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף אלף הא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד הא
		אהיה

להעלות חסד	לחכמה להעלות ח"ת	לדעת להעלות גבורה	לבינה
א אל אלו	אלוה יוד הא ואו הא	אלף אלף למד	אלף אלף למד
א ל ו	הי יה יהו יהוה	הי אלף למד	הי יוד
אלף למד	הי ו	הי אלף למד	הי יוד ממ
		יהוה	יהוה

נקדישך בנועם ונעריצך

להוריד החסד עם השפע	להוריד ח"ת עם	להוריד הגבורה עם השפע
למקומו	למקומו	למקומו
א אל אלו	אלוה יוד הא ואו הא	אלף אלף למד
א ל ו	הי יה יהו יהוה	הי אלף למד
אלף למד	הי ו	הי אלף למד
		יהוה

שיח שרפי קדש סוד

להמשיך שפע	להמשיך שפע מת"ת ליסוד	להמשיך שפע מגבורה
לחכמה	יאהדוניה	להוד
י צב ה	שין שין דלת שין דלת יוד	א צב ה
א צב ה	שין שין דלת יוד	א צב ה

המשלשים לך קדושה

וכן כתוב על יד נביאך וקרא

להמשיך שפע מהוד דז"א
לג"ה דנוק'.

להמשיך שפע מכלח דז"א
לח"ן דנוק'.

זה ואמר

זה אל

מהוד דז"א

כלח דז"א

א ד נ י
א עבאו עבאות
א ו ת

י ה ו ה
ע עב עבא
ע ב א

לגבורה דנוק'

חסד דנוק'

י ה ו ה
א ר ה י ס
א נ ד ט ס

א ר ה ל מ ד
ארף אלה למד
אל

לבוד דנוק'

כלח דנוק'

א ר ה י ס
א אלה אלהי
אלהים

א ר
א א
ב ם

ב מ ו כ ן

סידור תפלה להרש"ש

להמשיך ג' ע"ב מת"י נימין
ומת"י עלמין ומת"י עיבר
דחמ"ן דאוריח דא"א לחמ"ן
דז"א ודיעקב ורחל.

יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי

חכמה דז"א

יוד הי וואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא וואו הא

חסד דז"א

אל אלו אלוה
אל אלוה אל אלוה
אל אלוה אל אלוה

נלח דז"א

י א י
ה א ה
א א א

חכמה דיעקב ורחל

יוד הא ויו הה
יוד הא ויו הה
יוד הא ויו הה
יוד הא ויו הה

י יה יהו יהוה

חסד דיעקב ורחל

אל אלוה אל אלוה
אל אלוה אל אלוה

אל

נלח דיעקב ורחל

אל אלוה
אל אלוה
אל אלוה

חכמה דז"א

יוד הי וואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא וואו הא
להעלות חסד לחכמה
אל אלו אלוה
אל אלוה אל אלוה

ברנח"י דבשמה דבשמה.

להמשיך שפע וקדושה לרישא עילאה.

עתיק ונוק' וא"א ונוק'
דעי"ו וא"א ונוקביה.

להמשיך חמ"ן דחכמה דחכמה דדעת.

התחתון הכולל דחו"ב
דבינה דז"א לחמ"ן דחכמה
דחכמה דיעקב ורחל דחו"ב

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

חכמה דיעקב ורחל

יוד הא ויו הה
יוד הא ויו הה
הא ויו הה

י יה יהו יהוה
להעלות ולחבר אום י'
סהוא הת"ס לחכמה הנק'

קדש ונעשה קדוש.

קדוש

סידור תפלה לחרש"ש

פו

להמשיך ג' ע"ב מס"י נימין
ות"י עלמין ות"י עיבר
מבג"ה דאוריח דא"ח לבג"ה
דז"א ויעקב ורחל.

יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי

לג' כלי צינה

אלף אלף אלף הא
אלף אלף הא יוד
אלף אלף הא יוד הא
אלף אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי גבורה

אלף אלף אלף למד אלף למד
הי אלף למד הי יוד
אלף למד הי יוד ממ
יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

צינה דיעקב ורחל

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

גבורה דיעקב ורחל

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

הוד דיעקב ורחל

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

ג' כלי צינה

אלף אלף אלף
אלף אלף אלף

אלף אלף אלף
אלף אלף אלף
אלף אלף אלף

להעלות גבורה לצינה

אלף אלף אלף למד אלף למד
הי אלף למד הי יוד
אלף למד הי יוד ממ
יהוה

ג' כלי דשמה דרוח.

שפע וקדושה לרישא תניינא
כתרא עי' והס עי"ו וא"ח
ונק' דא"ח וישסו"ת.

להמשיך בג"ה דבינה דחכמה דדעת

הכולל דמו"ב לבג"ה דצינה
דחכמה דיעקב ורחל דמו"ב

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

צינה דיעקב ורחל

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

להמשיך שפע מחכמה הנק'
קדש לת"ת הנק' ו' והיה קדוש

קדוש

סידור תפלה להרש"ש

להמשיך ג' ע"ב מת"י נימין
ומת"י עלמין ומת"י עיבר
מדת"י דאוריחא דא"א לדת"י
דז"א ודיעקב ורחל.

יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
יוד הי ויו הי
ג' כלי דעת

יוד הי ויו הי
יוד הי וואו הי
יוד הה וו הה
ג' כלי ס"ס דז"א
יוד הא וואו הא
ייה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד
שין דלת יוד
דעת דיעקב ורחל

יוד הה וו הה
יוד יוד הה יוד הה
וו יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא
ואו יוד הא וואו הא
ס"ס דיעקב ורחל

אלף למד הי יוד טם
צבאות
השתפא

יסוד דיעקב ורחל
שין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

ג' כלי דעת

יוד הי ויו הי
יוד הי וואו הי
יוד הה וו הה
לסעלות ס"ס לדעת
יוד הא וואו הא
ייה יהו יהוה

יהוה
גרבח"י דנשמה דנפש
שפע וקדושה לרישא סליטאה
מו"ס וחס עי"ו וא"א ונוק
דז"ן ויעקב ורחל.

להמשיך דת"י דדעת דחכמה דדעת
הכולל דחו"ב דבינה דז"א לדת"י דדעת

דחכמה דיעקב ורחל דחו"ב.

אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה אהיה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

דעת דיעקב ורחל
יוד הה וו הה

יוד יוד הה יוד הה וו
יוד הה וו הה

יוד יוד הא יוד הא וואו
יוד הא וואו הא

להמשיך שפע דחכמה של הציבורים
לחכמה דיעקב ורחל ונק' קודש. גם
עד היסוד הנק' י' וסיס קדוש.
קדוש

יהוה יהוה יאהדונהי
להעלות יסוד דז"א לת"ס

יסוד
יאהדונהי

שין שין דלת שין דלת יוד
שין דלת יוד

ס"ס
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
י ה ו ה

צבאות

להעלות נו"ה דז"א עם יעקב ורחל המלבישים אותם ונפשו כלולה בהם. (בשמרת
ע"י ז' אותיות ג"י דאבגית"ן.) (במנחה ע"י ז' אותיות א"ב דאבגית"ן) לחו"ג.
ג' כלי חסד דז"א ג' כלי גבירה דז"א

אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף
אלף אלף אלף אלף

אל אל אל אל
אל אל אל אל
אלף אלף אלף אלף

יהוה

ג' כלי סוד דז"א
אלף אלף אלף אלף

ג' כלי נלח דז"א
אלף אלף אלף אלף

מלא כל הארץ כבודו

להמשיך מל' דחח"ן בג"ה דס"י דחכמות דדעת דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דס"י
דחכמות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי כר"ן שלו.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

סידור תפלה להרש"ש

ברוך

גרנח"י דרוח דנפש.

שפע וקדושה לאו"א וישסו"ת דזו"ן ודיעקב ורמל.

להמשיך דת"י דצינות דדעת הכו' דחו"צ דצינה דז"א לרת"י דצינות דיעקב ורמל דחו"צ.

דעת דבינה דדעות

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה־יְהוָה אֱהִיָּה־יְהוָה אֱהִיָּה־יְהוָה אֱהִיָּה־יְהוָה

יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה יְהוָה־יְהוָה

דעת דיעקב ורמל

יוד הה וו הה

יוד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה
יוד יוד הא יוד הא וואו יוד הא וואו הא

כבוד

גרנח"י דרוח דרוח.

שפע וקדושה לאו"א וישסו"ת דחו"א וישסו"ת.

להמשיך דג"ה דצינות דדעת הכו' דחו"צ דצינה דז"א לבג"ה דצינות דיעקב דחו"צ.

בינה דבינה דדעות.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

צינה דיעקב ורמל

אלה הה יוד הה

אלה הה יוד הה

אלה הה יוד הה

יהוהני יאהדונהי

גרנח"י דרוח דנשמה.

שפע וקדושה לאו"א ויססו"ת דעתיק ונוק' וא"א ונוק'.

להמשיך חס"ן דבינות דדעת הכו' דחו"צ דבינה דז"א לחס"ן דבינות דיעקב ורחל דחו"צ.

חכמה יבנה דדעת

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

חכמה דיעקב ורחל

יוד הא וו היה
יוד יוד הא וו יהוה
י יה יהו יהוה

ממקומו

להמשיך מל' דחס"ן בג"ה דת"י דבינות דדעת דו"אודיעקב ורחל לחס"ן בג"ה דת"י דבינות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי כר"ן שלו.

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אהיה אהיה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה

יהוה

אהיה

אהיה יהוה אהיה יהוה

אהיה

יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה

יהוה

ובדברי קדשך כתוב לאמר

לעזרם

להמשיך מל' דחח"ן בג"ה דת"י דדעות דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דת"י
 דדעות דמל' דיעקב ורחל ולשורשי נר"ן סלג.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה

יְהוָה

אלהיך ציון

ר"ת אצלו.

לרמוז שעולה השכינה בחג"ת.

לדור ודור

הדרויה

אתה קדוש ושמך קדוש ומדושים בכל גי' יוד הה וו הה

יום יהללוך סלה

סידור תפלה להרש"ש

יחזור הש"ך לפסוע ג' פסיעות לפניו ויעמוד במקום שעמד בעמידה דלחש ויחזור לומר העמידה בקול רם שאין עתה פחד מהחילונים. ויכוין בה ע"ד מה שכיוון בלחש אלא שיכוין להמשיך ללמי המוחין מחכמה דיססו"ת לפרלו' חכמה דבינה דז"ן. ולצנות ולחקן פרלוף יעקב ורחל דחכמה צנה"י דחכמה הנז' המלוכשים בחג"ת דבינה דבינה דז"א. ומלכד זה יכוין בכללות- ברכה א' להמשיך הארה ממוחין דחח"ן ודת"י דחסדים דמ"ה וב"ן דמ"ה דכחצ"ד הכולל דח"צ דיססו"ת דלחש וחזרה דרך חח"ן ודת"י דחסדים דחג"ת הכולל לחח"ן ודת"י דחסדים דכחצ"ד דיעקב ורחל דח"צ דבינה דז"א. ובצרכת מחיב' כיון להמשיך הארה ממוחין דבג"ה ודת"י דגבו' דמ"ה וב"ן דב"ן דכחצ"ד הכולל דח"צ דיססו"ת דרך צג"ה ודת"י דגבו' דחג"ת הכולל לצג"ה ודת"י דגבורות דכחצ"ד דיעקב ורחל דח"צ דבינה דז"א.

בוונת אמן דברכות ודקדיש.

א' דאמן דברכות יכוין להמשיך הארה מיסוד דאימא הגר דאימא ומהעטרה אשר מתלבשת בחזה דז"א לחבר ת"ת דז"א שהוא אל"ף שבאות וא"ו דשם מ"ה עם כתר דנוק' שהוא אל"ף דאדני ולכן יכוין שילוב הויה ואדני. כי הויה צת"ת דז"א ואדני צכתר דנוק' :

ב' דאמן יכוין להמשיך הארת היסוד דאימא הגר לחבר יסוד דז"א שהוא מ' פתומה עם דעה דנוק' שהיא ס' סחומה והם הויה ואדני כנז' :
ג' דאמן יכוין להמשיך הארת היסוד דאימא הנז' לחבר ההבל היולא מן יסוד דז"א המתפשט בין נו"ה והוא ין' פשוטה עם גוף הנוק' שהוא ל' כפופה והם הויה ואדני כנז'. וכל החיבורים הנז' הם אב"א. וחס הוא בחזרת העמידה שכבר חזרו ז"ן פצ"פ יכוין בחיבורים הנז' פצ"פ וגם יכוין אב"א ברשימו דנוק' הנשאר באחורי דז"א.

אח"כ יכוין צנקודת הויה ואדני שהם מנוקדים כמשפטם צתורה ומס' הנקודו' הם ל"ח והם מספר הויה ואדני עולים קפ"ט דהיינו שיכוין שעולים לנה"י דאימא ומקבלים ג' מוחין חצ"ד מלובשים צנה"י דאימא והם ג' ס"ג שמשפרם קפ"ט. אח"כ יכוין צנקודת הה"א והיו"ד צניקוד מולא שעם מס' הקפ"ט עולים רי"ט ועם צ' כוללים דהויה ואדני עולים גי' אר"ך דהיינו שיכוין שעולים לא"א ומקבלים ש"ע נהורין שבפנים דא"א שהם צ' א"ל מלאים ועי"ז יכוין שחזרין ז"ן פצ"פ ונעשים צ' מ"ה שע"ה גי' הויה ואדני מספר **אמן**.

ובאמן דקדיש יכוין אותיות דאדני קודמין לאותיות הויה כי הוא סוד חיבוק שהנוק' מקדמת ומחבקת לז"א. ובאמן דברכות יכוין כי אותיות הויה קודמין לאותיות אדני כי הוא סוד הנשיקין הראשונים של קודם הזיווג ולכן הדכורא קודם לנשק את הנוק' וברכות הי"ח של העמידה יכוין כי הם שוים צעת שיוצרת הטיפה הדכורא עולה טיפת הנוק' וה"ם הנשיקין השניים של עת הזיווג ועכ"פ יכוין שאותיות הויה קודמין.